

[Hans Hansen (Rørby).]

selvregulerende afgiftsform, der i stedet for det nuværende stive prioriteringssystem giver lempelser, som er nødvendige, og giver den lempelse i nedgangstider, som vi ikke kan få gennem det stive kreditfor-
 eningssystem. Jeg skal ikke her komme ind på dette spørgsmål, skønt jeg ikke under-
 kender dets betydning, men det principielle er jo bibeholdt. Jeg indrømmer, at der er store vanskeligheder ved at gennemføre loven om værdistigningsskyld, fordi den jo må ramme hårdt, når den, hvad der kan skønnes, ikke giver væsentlige indtægter til staten og heller ikke skaber nogen mulighed for en overflytning af personlige skatter. Den vil være meget vanskelig at praktisere, uden at det rammer alt for hårdt de enkelte steder. Jeg har gjort opmærksom på dette forhold ved sagens tidligere behandlinger, og jeg har også fremhævet det i udvalget, men jeg håber dog, det skal lykkes at finde en tilfredsstillende form, der kan virke som en vis banebrydning for fuld grundskyld her i Danmark. Ja, jeg håber egentlig, at fuld grundskyld vil være gennemført inden 1955, og at vi da kan få de midler til lempelser, som vi ikke kan finde i denne lov.

Vi vil naturligvis støtte forslaget og være med til at gøre det så godt som muligt — det er en livsinteresse for retsforbundet, at grundskylden føres ud i livet og får sin fulde virkning.

Finansministeren (H. C. Hansen). Jeg takker de ærede ordførere, der helt eller delvis har givet lovforslaget deres tilslutning. Såvidt jeg forstår — og det tror jeg ikke er forkert opfattet —, er både socialdemokratiet, det radikale venstre, retsforbundet og det kommunistiske parti af den opfattelse, at lovforslaget med den ene eller den anden ændring bør gennemføres, medens det konservative folkeparti påny har afleveret en principiel deklaration, og venstre for sit vedkommende har erklæret sig villigt til en, omend langstrakt så dog saglig og grundig forhandling. Da det ligger sådan, synes jeg, der skulle være mulighed for nu at få dette lovforslag gennemført her på rigsdagen. Det har nu i nogen tid været en af mine tilbagevendende fornøjelser at skulle fremsætte et forslag af denne karakter, men der kan jo komme et vist tidspunkt, hvor man synes, fornøjelsen må høre op og man må se at få et resultat ud af det, og jeg tror, at dette tidspunkt nu er kommet.

Forslaget om grundstigningsskyld er jo een gang vedtaget her i folketinget, i en noget anden skikkelse ganske vist end den,

det forslag har fået, som her foreligger, men det er ikke vedtaget i landstinget. I landstinget rejstes der en række betænkeligheder og fremførtes der en række indvendinger, der forekom mig at være af en så saglig karakter, at de måtte tages op til behandling, og jeg har ikke for mit vedkommende under forhandlingen i landstinget villet på nogen måde forhindre, at de spørgsmål af saglig karakter, der blev fremført, også grundigt blev debatteret og undersøgt. Derfor har landstingsudvalget, dels ved egen, dels ved mine embedsmænds foranstaltning, haft forhandlinger med sagførerrådet, med dommerne, ja, jeg tror også, professor Vinding Kruse har aflagt diverse besøg i landstingsudvalget. Alle de spørgsmål, som har været rejst, er blevet gennemarbejdet, forslaget er blevet omarbejdet.

Jeg er glad for, at forskellige af ordførerne har peget på det, som jeg synes er rigtigt, at forslaget ved den omarbejdning, som har fundet sted, er blevet mere overskueligt, er blevet klarere, er blevet enklere. At det ikke er blevet så enkelt, at det er umiddelbart tilgængeligt for enhver, skal jeg være den første til at give det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed ret i, men jeg synes alligevel, at det er en ganske betydelig forbedring i forhold til tidligere, der er sket ved den gennemarbejdning, forslaget har været underkastet i sommer.

Nu kommer jeg altså her til folketinget med det nye vidunder og regner jo med en hurtig behandling. Jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed vil have en grundig behandling, men der må jo være grænser for, hvor mange år vi skal lave grundig behandling påny i folketingetsudvalget, så jeg er sikker på, at det ærede medlem er enig med mig i, at grundigheden skal naturligvis ikke være udtryk for en forhalingstaktik, det kan der slet ikke være tale om. En sådan tankegang går jeg ud fra vil ligge det ærede medlem og hans parti fjernt. Vi skal altså have en hurtig og saglig forhandling, og jeg tror, at vi ved en sådan hurtig og saglig forhandling vil kunne opnå et resultat, der kan få tilslutning også fra det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed, medens jeg erkender, at mit håb om at få det ærede medlem hr. Thestrup til at give forslaget tilslutning er ganske overordentlig begrænset.

Jeg forstår jo, at når der skulle afgives et mere principielt indlæg eller foredrag her i dag, skyldes det, at det ærede medlem hr. Kristen Amby ligesom skal slettes ud af tavlen. Jeg har et indtryk af — men det er måske min fejl —, at det ærede medlem hr.